

Formanden: Jeg forstod ikke den ærede Taler ret, om Forslaget er stillet nu, eller om den ærede Landstingsmand først ønsker at høre en Udtalelse af den ærede Ordsfører og den høitærede Krigsminister, forinden han stiller sit Forslag.

Krieger: I Formen kunde jeg ganske vist ønske at høre saadanne Udtalelser, men i Realiteten er Forslaget virkelig stillet hermed.

Krigsministeren: Jeg beklager, at jeg ved Upasselighed var forhindret i at overvære det sidste Møde, hvori denne Sag foretoges. Jeg maa ogsaa beklage, at jeg ikke har kunnet skjænke denne Sag, hvis Vigtighed jeg fuldkomment erkender, den Opmærksomhed, som den fortjener, men jeg foresandt saa meget Arbejde, da jeg overtog Krigsministeriet, at det ikke har været mig muligt, min Arbejdsevne har ikke strakt til at tage Sagen op og behandle den saa alvorligt og fuldstændigt, som jeg havde ønsket. Jeg har derfor maattet indskrænke mig til at gennemgaae, hvad der forelaa om den, og jeg kan egentlig kun udtale, hvilket Indtryk jeg har modtaget ved at gjøre mig bekendt med de Actstykker, der foreligge. Derfor maa jeg bede det høie Thing være overbærende, hvis jeg i mine Bemærkninger ikke skulde kunne støtte mig til den Sagkundskab, som kunde være ønskelig. Det Indtryk, jeg har modtaget af Statsrevisionens Betænkning, er det, at der er meget forskellige Anskuelser tilstede om, hvad Statsrevisionens Opgave egentlig er, og det er denne forskellige Maade at opfatte Opgaven paa, som har givet Anledning til, at Statsrevisionen og Krigsministeriet ikke ganske have forstaaet hinanden. Jeg føler mig overbevist om, at en saadan gjensidig Forstaaelse for Fremtiden vil kunne tilveiebringes, naar der, som jeg ikke betvivler, er god Villie tilstede fra begge Sider. For mit Vedkommende har jeg aqviesceret ved den Opfordring, som blev fremsat af Folkethingets Udvalg og vedtaget af Folkethinget, og

som gif nd paa, at Krigsministeriet skulde søge at faae: „Ministeriets Bogføring og Regnskabsaflæggelse saaledes indrettet og udført, at Regnskabet saavel i det Hele som i dets enkelte Dele paa det Nøieste kan slutte sig til Finantsloven og være ledsaget af saa fuldstændige Oplysninger om Enkelthederne, at Statsrevisionen sættes istand til at prøve enhver Udgift og Indtægt, og at bedømme dens Overensstemmelse med de ved Bevillingen givne Forudsætninger.“ Det er min alvorlige Hensigt at sørge for, at i Fremtiden Regnskabet tilveiebringes i den Form, at det giver de her forønskede Oplysninger. Hvad nu specielt det foreliggende Regnskab for 1862—64 angaaer, har det jo været indbrømt fra flere Sider, at Krigsministeriet har haft store Vanskeligheder at overvinde. De overordentlige Bevillinger vare ikke gjorte efter Conti; Krigsaaret fulgte ovenpaa, og Krigsministeriet har været overlæsset med Arbejde siden den Tid. Jeg maa ogsaa bemærke, at i de sidste 8 Maanedes har Udarbejdelsen af Hærplanen og Tilveiebringelsen af de Oplysninger af enhver Art, som bleve forlangte i den Anledning, lagt Beslag paa Krigsbestyrelsens bedste Kræfter. Det har derfor været en Umulighed for den at udføre et saa bethdeligt Arbejde, som det vilde medføre at opfylde de Begjæringer, som her ere stillede til den. Naar det imidlertid har været yttrret, at der egentlig ikke er aflagt noget Regnskab for Bienniet 1862—64, maa jeg dog gjøre Indsigelse mod denne Ytring. Der har ganske vist været aflagt et Regnskab, og dette Regnskab har været revideret. Den administrative Revision, navnlig i Krigsministeriet, kan man ikke, troer jeg, beskylde for ikke at have røgtet sit Hverv nøiagtigt og samvittighedsfuldt. Der foreligger en fuldstændig administrativ Revision, og jeg troer, at man kan have den Fortrøstning, at Pengene ikke ere blevne forvanskede, og at der ikke har fundet nogen egentlig Irregularitet Sted. Jeg indrømmer gjerne, at Regnskabet ikke foreligger i en saadan overfluelig Form, som Statsrevi-